

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 7

Presidència de l'Honorable Sr. Xico Tarrés i Marí

Sessió celebrada dia 25 d'octubre del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 2344/11, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reactivació econòmica (I). 98

2) RGE núm. 2346/11, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reactivació econòmica. 102

II. COMPAREIXENÇA RGE núm. 3496/11, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, del vicepresident Econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, per tal d'informar sobre l'acomiadament de 800 treballadors d'empreses del sector públic. 106

III. Debat de l'escrit RGE núm. 1754/11, presentat pel president de l'Agència Tributària de les Illes Balears, mitjançant el qual es tramet l'informe de funcionament de l'ATIB durant el 2010. 115

EL SR. PRESIDENT:

Començarem aquesta comissió del dia d'avui, i començarem la sessió. En primer lloc els demanaria si hi ha alguna substitució.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Margalida Serra per Aina Aguiló.

EL SR. PRESIDENT:

Alguna altra substitució? No, crec que no.

Passam al primer punt de l'ordre del dia, relatiu a les preguntes RGE núm. 2344 i 2346/11.

Assisteix l'Hble. Vicepresident Econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, Sr. Josep Ignasi Aguiló i Fuster, acompanyat de la Sra. Maria Teresa Palmer i Tous, directora general d'Economia i Estadística, del Sr. Joaquim García i Martínez, director de l'Oficina de Control Pressupostari, i del Sr. Francisco Luís Calafell i Cirerols, cap de gabinet, que està darrere, no?

Molt bé.

I.1) Pregunta RGE núm. 2344/11, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sgreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reactivació econòmica (I).

Per formular la Pregunta RGE núm. 2344/11, relativa a reactivació econòmica, intervé la diputada Sra. Oliver i Sgreras, autora de la pregunta. Té la paraula per un temps de deu minuts.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Bona tarda a tots, bona tarda, vicepresident i persones que l'acompanyen.

Em referiré primer a la primera pregunta, que són les mesures concretes que adoptarà el Govern de les Illes Balears per reactivar l'economia. D'ençà que el nou govern del Partit Popular va prendre possessió, possiblement una de les paraules que més hem sentit tant del president com del vicepresident mateix quan parlen de la situació econòmica és retallar, reduir, aprimar. També al mateix temps el que hem anat sentint ha estat anunciar aquesta reactivació econòmica, no?, fer feina per fer una reactivació de l'economia.

Bé, la qüestió que ens agradaria que ens expliqués, Sr. Vicepresident, és com poden conviure aquestes tises que s'estan aplicant amb la reactivació econòmica que realment no arriba. Ara per ara el que sí veim són aquestes retallades; cada dia les veim, i les veim a prop i les veim al carrer, però, de reactivació econòmica, malauradament encara no n'hem vista. Tot i les seves promeses l'atur puja, el consum està en xifres baixes, empreses continuen tancant; l'economia no es reactiva, al contrari.

Després de les promeses electorals del Partit Popular avui, passats ja aquests 100 dies, la realitat és que no s'han presentat i, per tant, tampoc aprovat, com hem vist avui matí i ja havíem vist abans, en aquest parlament els pressuposts del 2011, essencials -segons deien vostès mateixos- per generar confiança i reactivar l'economia. A punt d'entrar a la cambra els pressuposts de l'any 2012, ja falten pocs dies, aquesta setmana si no hi ha res de nou ja els tendrem aprovats en principi per Consell de Govern, hi ha hagut una sèrie de dubtes de si entrarien o no; ens va fer pensar tot això no un rumor, com avui matí hem sentit, sinó la retirada d'aquesta comissió -crec que era aquesta comissió, sí- d'una proposició no de llei del mateix Partit Popular, en què instava a presentar els pressuposts per a l'any 2012 en temps i forma. Això ens va fer pensar que igual hi havia problemes, esperem que no.

Declaracions catastrofistes sobre la situació econòmica d'aquesta comunitat autònoma, perjudicials i negatives també per a la nostra economia, tot i que hi hagi una base real que realment la situació no és fantàstica, això ho sabem. Tant és així que avui encara no han estat capaços d'aconseguir crèdit que ha de permetre pagar a les empreses, a les associacions, als proveïdors del Govern, això després de prometre pagar als proveïdors als 25 dies, a les microempreses. Això també després de sentir-los dir, a vostès, que l'octubre, un mes que ja acabam, tendríem un calendari de pagaments, que tampoc no hem vist. Quan varen fer aquestes promeses, quines dades tenien?, en què les varen fonamentar? Nosaltres no ho varem prometre mai, això, això també és cert. Es va prometre tot això sense saber exactament què és el que prometien? En qualsevol cas el que passa és que es crea desconfiança i decepció. Estan negatius: si parlam d'economia, malament. El que hem de menester és el contrari, confiança i estar a l'altura de la situació.

Conseqüència de tot això és que el Govern no paga amb totes les implicacions negatives que això du, tant econòmicament com socialment. El que hem vist és que el Govern no ha prioritzat els col·lectius que despleguen la seva tasca en l'activitat amb persones amb dependència, per exemple; d'altres sí que han cobrat, Acciona ha cobrat els 100 milions. Han pujat les xifres de l'atur; de fet l'administració ha estat -pareix que encara en farà més- generadora de desocupació. Tenim, és vera, un decret llei de suport a emprenedors sense cap dotació econòmica, tenim una part però ens falta l'altra, important, reconegut pel mateix vicepresident: la part de finançament de les empreses és importantíssima perquè elles puguin començar a iniciar l'activitat; és possiblement l'entrebanc més gros que tenen i ara per ara el Govern no pot, no està en condicions de donar aquest suport. Amb aquest decret llei vostè creu de veres que s'ha generat alguna empresa?, vostè creu que realment s'ha generat alguna ocupació?

La realitat és que no hi ha reactivació del consum. Hi ha més atur, hi ha no pagament als proveïdors, a associacions, a contractistes. Tot això provoca tancament d'empreses i més persones a l'atur. Aquesta frenada en sec de l'administració que s'ha fet no ha reactivat l'economia. Per això després d'aquests mesos, ja a punt d'acabar el pressupost d'enguany, fet el de l'any que ve, a les portes ja d'aquest parlament, ens pot dir quines mesures o quina mesura concreta pensa que realment pot reactivar l'economia? I si ho veu complicat i ara per ara no en

té cap, jo crec que també és millor dir-ho: “ara mateix no n’hi ha, esperam que n’hi haurà més endavant”.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Oliver. Té la paraula l’Hble. Sr. Josep Ignasi Aguiló per contestar per un temps de deu minuts, també.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D’OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, perdoni, Sr. Aguiló. Estava jo amb el cap que hi tenia una cosa; sé que hi ha una diputada que substitueix un diputat que ha arribat més tard.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Lourdes Bosch substitueix Oscar Fidalgo.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Vicepresident. Té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D’OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, és una pregunta que m’han fet moltes vegades, no?, quines mesures prenem per reactivar l’economia. I quan se’m fa aquesta pregunta des del Parlament balear, a mi, que som professor d’història del pensament econòmic, en ve al cap el món dels arribistes del segle XVI. Els arribistes del segle XVI eren persones que pensaven que podien solucionar els problemes d’Espanya simplement fent qualche pensada enginyosa, qualche mesura molt ràpida, amb una modificació d’impostos, una modificació de camins, una petita infraestructura, i que a partir d’aquí els problemes d’Espanya quedaven arreglats. Evidentment tot això no va funcionar.

I dic això perquè durant el mandat del govern anterior es varen fer mesures que semblaven arribistes, ho semblaven; vull dir les 13 mesures, les 17 mesures, i no record si n’hi va haver qualcuna més. Eren paquets que tenien petites variacions que pràcticament no canviaven res de l’economia. I no canviar res en aquest moment significa no entendre quin és el problema. El problema és molt més profund, el problema no és aplicar una o dues mesures concretes. Hem de tenir un enfocament molt més ampli, hem de tenir un enfocament molt més global i hem de saber que som una comunitat autònoma, una comunitat autònoma que té a les seves mans les eines que té, i no pensar que a partir de la comunitat autònoma es pot fer una transformació global a base de petites mesures.

I ho dic perquè el plantejament que estam fent és radicalment diferent, i és cert, és un plantejament radicalment diferent; és un plantejament que parteix de la idea que la crisi econòmica, la crisi actual, és una crisi estructural, és una crisi profunda, és una crisi que fa que hi hagi d’haver un replantejament de pràcticament tots els principis que ens han inspirat fins ara, i això significa, per una banda, que el sector públic ha de tenir una forma de gestionar-se diferent. Si ara agafam el gràfic de l’ocupació en els darrers anys, d’on s’ha generat ocupació els darrers anys, els anys que vostès han governat, veurem com ha crescut moltíssim l’ocupació en el sector públic, alhora que baixava en el sector privat. En el sector públic significa que de qualche manera els recursos públics, que es financen a través d’impostos, la necessitat de finançar estava augmentada, mentre que la capacitat de recaptació a través del sector privat estava minvant. Això ens duia a una situació sense sortida, ja podíem fer mesures concretes de 13, de 17 -i perdoni que digui això, però és que es deien així, no és que vulgui menysprear aquelles mesures, però és que deien així, 13 i 17-; això significava que de qualche manera no s’estava posant fil a l’agulla del que era important. El que és important és entendre que aquest canvi passa per fer una gestió d’allò públic molt diferent, i d’intentar reduir la mesura d’allò públic perquè pugui augmentar la mesura d’allò privat, deixar més espai a allò privat.

Evidentment no hi ha hagut una reactivació en quatre mesos, això és evident, i la veritat és que fins i tot demanar-ho també em sona estrany; en quatre mesos que hi hagi una reactivació sona a cosa estranya. Els miracles econòmics s’han produït moltes vegades al llarg de la història, però no es fan en quatre mesos, necessiten una mica més de recorregut. Tenim una estructura del sector públic que tenia una dinàmica, una dinàmica que ve d’enrere però que es va accentuar els darrers anys segurament per la interpretació que es feia de la crisi, de creixement; creixia el sector públic a un ritme excessiu, a un ritme que estava minant o robant el camp al sector privat. Bé, el primer que hem de fer és canviar aquesta situació, mirar que aquest creixement exponencial, que cada vegada necessita més finançament i deixa menys espai a aquella economia sobre la qual poden recaure els impostos i per tant també dificultat el finançament, es pugui canviar, i això du a un gir en el política que té a veure amb aquests..., vostè en diu retalls, jo en diria reconversió o reestructuració del sector públic perquè tenguim una dimensió més adequada i una dimensió que es pugui finançar millor.

Hem de pensar que el recurs al crèdit és una cosa que s’acaba, vull dir que es pot recórrer al crèdit en un moment donat, un any, dos anys, però al tercer hi començarà a haver dificultats. S’acaba, és finit, és limitat, i com he dit avui matí és un impost ocult als contribuents. Ningú no se n’adona: tu demanes un crèdit i sembla que no has fet res, que simplement has injectat allà liquiditat, però això té un cost, i té un cost que s’haurà de pagar en un futur, té un cost que s’haurà de pagar en els anys que vénen per endavant, i el pagarem amb menys espai per al que són les polítiques pròpies del sector públic, menys espai per als recursos d’allò que és propi del sector públic.

Per tant el primer que hem de fer, i això és una mesura de reactivació, ho vull subratllar, és una mesura de reactivació, és fer sostenible el sector públic, fer-lo sostenible, i fer-lo sostenible significa redimensionar-lo, significa ajustar-lo a allò que tenim, a les necessitats i a les disposicions d'allò que tenim, i aquest govern vostè no em negarà que ha començat dissenyant un govern petit, un govern reduït, que en cascada cap avall va reduint totes les seves administracions, tots els seus organismes i totes les seves organitzacions internes. Això ha de suposar un estalvi important que faci que sigui més sostenible.

Crec que hi ha una segona pregunta que va sobre empreses públiques que també va en aquest sentit i en aquesta mateixa direcció.

L'altre element que és important en matèria de reactivació econòmica és, per dir-ho de qualche manera, donar facilitat al món de les empreses privades. És cert que en aquest moment les empreses privades també tenen un problema d'endeutament, i també tenen un problema d'adaptar-se a la nova realitat, però ho estan fent i ho estan fent a un ritme molt més ràpid que el sector públic. De fet un company seu l'altre dia em recordava, i amb raó, que la bona temporada turística té quelcom a veure amb l'activitat empresarial dels empresaris turístics de Balears, i té raó, té raó; hi ha elements externs que tenen a veure amb les dificultats que hi ha en el món del nord d'Àfrica, en el món àrab, però també té a veure amb el fet que la capacitat de competir de moltes empreses els ha duit a fer reformulacions de la seva oferta productiva, fer-se més atractius i per tant que la temporada pugui tenir un atractiu important, un atractiu que sigui suficientment..., plausible com perquè hi hagi hagut aquest creixement d'aquest estiu.

Bé, com deia, aquesta segona línia de reactivació té a veure amb el món de les empreses i té a veure amb la necessitat de cuidar-les, té a veure amb la necessitat de posar les bases perquè aquestes es puguin desenvolupar, i això és ben necessari, i desenvolupar significar no posar-hi entrebancs, no posar-hi traves, no posar-hi dificultats. Les dificultats en el món empresarial vénen de dos elements, a més a més dels que són propis de cada un en cada sector: un seria la matèria impositiva, són costos fixos que han de suportar les empreses, els impostos, i són costos que a vegades si són excessius fan que sigui més difícil competir amb empreses d'altres països; per tant que els costos via impostos siguin moderats és important, i això passa una vegada més per reformular el sector públic, per mirar de canviar com es fan les coses dins el sector públic i fer-les d'una forma més eficient, més barata i més adequada. I l'altre element que posa entrebancs a les empreses és perquè moltes vegades aquestes s'organitzen en associacions, s'organitzen en entitats i acudeixen al govern, acudeixen a l'autoritat per cercar certs elements de protecció; el Govern, com és normal, moltes vegades també els fa cas, i això du que hi hagi un entramat, quan passa el temps, un entramat legislatiu, normatiu, que els crea dificultats, no a les que pertanyen a un sector sinó a les que no pertanyen a aquest sector, no a aquelles que han anat a cercar un element de protecció sinó a aquelles que no tenen protecció. Quines són aquestes? Normalment les que són de nova creació, i si ens hi fixam un altre element de la crisi ha estat una caiguda de les empreses de nova formació, una caiguda de les empreses de nova formació. Les empreses de nova formació són les que agiten de qualche manera la competència i són les que creen treball, i són les que tenen més capacitat d'albirar el que serà el

futur d'un determinat sector econòmic. Per tant posar facilitats perquè el món empresarial es pugui desenvolupar és un altre element important.

La Llei d'emprenedors jo no la menysprearia gaire ràpidament, perquè té una virtut important, i és posar el món dels emprenedors, el món de les petites empreses, el món de les microempreses a primera línia de la política, a primera línia de la política de la comunitat autònoma, i això és important en si mateix. És evident que ha de tenir desenvolupaments, és evident que ha de tenir continuïtats, però posar damunt la taula el fet que les noves empreses són rellevants i són un element cabdal de cara a la recuperació econòmica, crec que és quelcom que val la pena subratllar i val la pena mencionar.

Aquests dos elements, per una part reestructuració del sector públic, i per una altra facilitat per al món empresarial, són les dues línies, les dues grans línies de la política que estam duent a terme. Són dues grans línies que evidentment no es fan en dos dies, que evidentment necessiten un cert recorregut, que no s'arreglaran amb un decret, però amb una successió de decrets, sí; amb una successió de normes, sí; amb una successió d'accions, sí, i amb un discurs que sigui potent i que sigui creïble per tots.

Jo crec que aquests són els elements més importants de la política que, ja dic, té en compte una profunditat de la crisi que va molt més enllà de posar un element en concret, posar un element que sigui una micropolítica per dur a terme el que jo diria una política en majúscules. Això té elements i té recorregut que poden anar esgranant a mesura que vagi transcorrent el debat; té elements que es poden baixar més al terreny del dia a dia, però jo crec que aquestes línies són les més importants.

I com dic sempre hi ha un altre element que també crec que és cabdal i que en això segurament estarem d'acord. És la gestió del medi ambient. No ens hem d'oblidar en cap moment que totes les accions que duguem a terme a la nostra comunitat han de vigilar perquè el medi ambient sigui de qualitat i sigui un dels elements que sigui referència i que tenguim més pes en matèria econòmica. Això ens du a pensar que també hem de... -ja acabam, sí- ...tenir el que jo dic una gestió del medi ambient en què l'activitat econòmica pugui quedar perfectament incardinada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguiló. Jo entenc que en aquesta comissió el conseller del ram sempre ha de poder passar-se una miqueta, no hem d'anar tan ajustats.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Demana perdó, demana excuses.

EL SR. PRESIDENT:

No, no n'ha de demanar en absolut, si no ja li ho haguéssim dit abans.

Per al torn de contrarèplica intervé la Sra. Oliver, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, li agraïm les seves reexplicacions, per al nostre gust molt, però molt teòriques. Veim per una part una teoria, d'aquesta, alguna part la podem compartir, no tota, el tema de menyspreu al decret llei d'emprenedors no és així i jo demana disculpes, no hi ha cap menyspreu ni un. Crec que la teoria està bé, una altra vegada la teoria està bé, però veim que falta aquest trasllat real a la pràctica. Podem estar d'acord que grans qüestions de caràcter econòmic mundial, evidentment aquesta comunitat, ni cap altra comunitat autònoma no les farà, però aquelles petites, ajustades al nostre territori pot ser sí que les hauríem de fer i pot ser també que amb aquest decret llei, serà aviat una llei, encara és un decret llei, podria ser una d'elles, però malauradament avui sincerament no ho és.

No ho és perquè les mesures que proposa pot i que estiguin bé, moltes i les que nosaltres... farem una sèrie d'esmenes per intentar millorar-la, com ja vaig dir en el dia de la validació, es queda en el món de les idees, en el món de la teoria i avui hi ha gent, hi ha emprenedors, hi ha famílies idò que voldrien alguna cosa per ventura més tangible, que puguin notar l'efecte ja, com per exemple sí que es noten les retallades que es fan.

És a dir, jo veig que per una part hi ha tot el món de les teories, s'ha redimensionat el sector públic que és veritat que després en parlarà amb la meua companya i ja no en parlaré jo d'aquest tema perquè ho farà ella, no?, està molt bé, el tema de llevar entrebancs a les empreses, molt bé, quins són aquests entrebancs?, crec que molts són qüestió burocràtica administrativa que això ho pot fer el Govern no vull dir jo que per ventura en quatre mesos, perquè també... les coses són com són, però en poc temps sí que s'ha de poder fer. Tot allò que s'ha de fer, s'ha de fer, idò que es faci, d'això crec que en podem parlar les vegades que sigui, però que això ja es pot fer, no té cost econòmic en principi, no?

Llavors aquelles qüestions amb cost econòmic, idò les veim molt retardades, en canvi el que sí que veim són les retallades clares i concretes, a sanitat, a educació, a serveis socials, el no-pagament a les empreses, les dificultats per aconseguir préstecs, etc. Això és el que nosaltres veim cada dia, no?, i això és el que ens preocupa.

Aquest era el sentit d'aquesta pregunta, de les teories..., en això podem discrepar o no o estar-hi d'acord, però en canvi la teoria, vull dir, perdoni, la pràctica, la pràctica no, perquè el que veim és que no anam, que no és que no incentivem l'economia, és que generam atur, sí, d'alguna manera malauradament - malauradament- generam atur i aquesta és la qüestió que a nosaltres ens preocupa, no?

Ha parlat de totes aquestes qüestions, del sector públic que ja hem dit que ja en parlàvem i no hem sentit -i també ens crida l'atenció- cap possibilitat de la manera imaginativa que sigui d'intentar augmentar els ingressos també. Sé que no és fàcil, és a dir, com els augmentarem?, vull dir tenim un problema de dèficit, tenim un problema de pressupost, tenim un problema que tenim moltes coses per atendre i pocs recursos, resumint-ho, com ho hem de fer?, idò, dimensionar-nos d'acord amb el que puguem, però, no ho hem d'intentar en aquelles situacions possibles molt especials -nosaltres tenim propostes, ja les haurà sentit- d'intentar tenir algun tipus d'ingrés? Per ventura seria una qüestió a no deixar de banda.

Desenvolupar les empreses, sí, però, exactament què és el que s'ha fet perquè les empreses es desenvolupin? Hi ha una normativa i llavors el que pot fer, que no costa cap recurs, és que l'Administració agiliti aquests terminis legals, però... és a dir, s'han de continuar complint els termes legals, no els terminis, sinó les qüestions, les condicions i fer-ho més àgil, en lloc d'estar sis anys, dos mesos o això, idò menys temps. Bé, això també és una qüestió que es pot fer, això ens sembla bé. Crec que s'hi hauria d'anar, però no només per a aquells grans projectes, crec també i m'agrada sempre baixar al nivell familiar, aquella família que vol enrajolar la sala de bany de nou per tenir això ho ha de fer perquè demana una feina al picapedrer que té no sé què... tot això, també és economia al final, no només és la gran inversió multimilionari, que és una altra qüestió, una altra història que no té res a veure, no?

Ens agradaria evidentment veure aquestes mesures de reactivació més concretes i no les veim i com que no les veim, ens toca dir-ho. Ens agradaria veure-les aviat i esperam que així sigui. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Oliver. En torn també de contrarèplica té la paraula el Sr. Aguiló.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Gràcies. A veure, és clar, no es veuen i esper que es puguin veure d'aquí a un temps i d'aquí a un temps que sigui ràpid.

Em diu retallades, bé, retallades i reestructuracions, tenir un govern amb set conselleries és manco que tenir un govern amb catorze conselleries i a partir d'aquí hi ha tota una reestructuració que d'un temps tenim una normativa que hi ha drets, que hi deures, que s'han de respectar una sèrie de terminis i que això és absolutament normal i que per tant aquesta reestructuració es fa a un ritme... a un ritme més ràpid del que a tots ens agradaria segurament i més ràpid del que ens agradaria en gran part per l'herència rebuda. Si s'hagués

començat a fer aquesta reestructuració en el seu moment, segurament tendríem un temps guanyat que en aquest moment no tenim guanyat i que ens du o que ens duria a tenir una situació de més facilitat econòmica en tots els sentits.

Augmentar els ingressos. Augmentar els ingressos significaria una altra vegada reduir el camp..., augmentar els ingressos via impostos, he entès que es referia a això, via impostos, perquè es poden augmentar els ingressos per dues vies: mitjançant la reactivació econòmica i mitjançant un increment dels impostos. Entenc que es referia a l'increment d'impostos.

L'increment d'impostos en una situació en què tens un sector privat que està castigat, que té dificultats, significaria posar-li una pedra més grossa damunt i per tant, també generar més dificultats.

Quant a allò de les economies petites, totalment d'acord. Totalment d'acord, a les petites obres i a les petites reformes es tracta d'això, però això du un procediment, la normativa requereix passar tota una sèrie de filtres, requereix tota una sèrie d'elaboracions, requereix que puguin opinar els diferents sectors i estaments que estan implicats en aquesta normativa i en això estam. Vull dir, poc a poc això es fa i crec que relativament aviat veurem aquesta normativa com veu la llum i com té efectes de manera immediata. És el que hem dit moltes vegades de la seguretat jurídica; la seguretat jurídica que significa, en el nostre entendre, un respecte més escrupolós cap a la propietat privada, clarament; cap a la propietat privada que d'alguna manera és un dels elements que genera més confiança al món, no sols empresarial, sinó al món social.

Tema de bancs, idò ens trobam que les converses van al ritme que va el tema de la banca, també, crec que podrem tenir respostes en poc temps. Tenen les dificultats que tenen aquestes converses per mor també de l'herència rebuda, és a dir, si no haguéssim tengut un pes del deute com el que tenim evidentment també les coses haguessin estat més fàcils, però amb el pes del deute, cada vegada són més complicats els increments marginals de deute, evidentment, tenen unes dificultats més grosses, a això s'ha d'afegir el tema de la política econòmica espanyola, política econòmica espanyola que està dirigida per un membre del seu partit i que, en aquest moment, també genera desconfiança i dubtes, perquè hi va haver un canvi de política en un determinat moment, en concret un dia, un vespre, un diumenge horabaixa per ser més exactes, hi va haver un canvi de política perquè aquella que es duia a terme de manera doctrinal no funcionava i ens duia a un carreró sense sortida.

Hi va haver aquest canvi amb anuncis grandiloqüents que aquesta política seguiria una línia diferent, una línia en sentit oposat, però aquests canvis no han vingut, s'han quedat curts, hi ha hagut grans anuncis, no han funcionat i per tant, estam també sotmesos a aquesta incertesa que significa en aquests moments la paraula Espanya en tot el món i esperam que hi hagi un canvi clar, idò d'aquí a poc temps.

En aquest sentit, vull dir que entenc que frissem, jo també fris que hi hagi aquests canvis, fris perquè l'economia pot fer un gir si feim les coses ben fetes, ho dic de veritat, crec que pot fer un gir important i fer un gir important en un temps prudencial, no m'atreveixo a dir si serà un any, si serà un any i mig, si seran sis mesos, però crec que aquest gir es pot fer, però no vendrà de la nit al dia per una mesura ni per una idea brillant, vendrà per una feina continuada, vendrà per una feina, una línia i una trajectòria determinada i aquesta línia i aquesta trajectòria és la que és, no n'hi ha més: el control de dèficit públic, la reformulació del sector públic en general, la reformulació del sector públic per fer-lo sostenible, deixar pas a un sector privat que operi amb unes condicions de mercat obert, de mercat competitiu, de mercat ben relacionat amb altres països en condicions d'igualtat. Això és el que hem de fer i això, com dic, requereix un temps, un temps que hem començat a descomptar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Aguiló.

1.2) Pregunta RGE núm. 2346/11, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reactivació econòmica.

Passam a formular la pregunta RGE núm. 2346/11, relativa a reactivació econòmica, intervén la Sra. Oliver i Sagreras per un temps de deu minuts. Sra. Oliver, té la paraula.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Continuem amb el mateix tema. El tema és o la idea de la pregunta era saber quines despeses exactament reduiria el Govern per reactivar l'economia.

Abans de començar una mica amb aquesta segona pregunta, vostè parlava també de la situació complicada econòmica, relacionada amb aquesta mateixa pregunta a l'anterior intervenció, i no puc deixar de dir que les amortitzacions previstes per als propers anys inclouen també imports elevats corresponents a endeutament concertats pel Partit Popular el temps que ha governat, per exemple l'any 2005 es va fer una emissió de bons en venciment a quinze i trenta anys, 2020 i 2035, per a un import de 150 i 170 mil euros... milions d'euros, respectivament. A l'any 2012 hem d'amortitzar 75 milions d'euros d'una operació de l'any 1998. En el 2016 s'han d'amortitzar 104 milions de l'any 2006 i així cada any. Aquesta és la realitat, no? En uns anys de bonança econòmica es va gastar, es va gastar i es va gastar i ara pagaran els que hagin de pagar, que som tots al final. No és vostè qui paga, al final som tots.

A l'any 2005 es va finançar a quinze i a trenta anys, però el fet és el mateix, ara ens correspon avui cercar finançament. Què vull dir amb això? Que quan vostè parla de la delicada situació econòmica que tenim, que és global i que el Govern d'Espanya també té molta cosa a fer i que a vostè sembla que no li va bé com ho fa, ho puc entendre, vostè també és hereu d'allò dels quatre anys, dels quatre anteriors i dels altres quatre i dels altres quatre i realment li ha tocat gestionar un deute d'uns anys de molta complicació econòmica, els quatre darrers, i d'uns anys

de molt bona qüestió econòmica amb un endeutament realment bestial. Conclusió: avui tenim un problema greu. És veritat. Aquests 700 milions d'euros, entre uns i altres, però no només uns, uns i altres tenim el que tenim damunt la taula.

Vull recordar, perquè sembla que aquests 700 milions d'euros, en les seves declaracions, s'han generat aquests quatre anys quasi, quasi com a fa vint dies, i no és així, és el que tenim de la nostra herència.

També vull dir una altra qüestió. Els darrers quatre anys, el primer no, però el tercer, el quatre..., el tercer i el segon i el quart any ja hi va haver reduccions a totes les conselleries de tot el Govern, ja hi havia un pla d'estalvi que va començar ja fa estona, amb poca fortuna pel que veig, amb molt poca fortuna o s'estalvi que es va fer posem que es va fer bé, jo crec que es va fer bé, però no va bastar, o sigui no va bastar. Conclusió: 700 milions d'euros damunt la taula que hem de pagar.

En moltes d'ocasions, deia jo, he sentit parlar al vicepresident de reduir despeses per reactivar l'economia, vostè ho ha acabat de dir fa un moment i ha manifestat que reduiria el pressupost de subvencions, no totes, les supèrflues i també ha dit que reduirien inversions perquè era el més fàcil. Ho dit vostè, però avui el que veim és que hi ha retallades a sanitat, a serveis socials, a educació, a àrees de màxima sensibilitat i veim amb inquietud el que pot ser que ens esperi per a l'any 2012, si li he de ser sincera.

Al pla de sanejament aprovat, s'especifiquen una sèrie de partides de retallades per enguany, per a l'any 2011 que puja a 867,1 milions d'euros que vénen de 347 bloquejats; 219 de pagaments que han tornar enrere, tot i que els serveis ja estiguin prestats, que s'hauran de pagar enguany o l'any que ve perquè té l'obligació de pagament, que és evident; 145,8 milions d'euros que es comprometen a retallar, sense indicar les partides ni d'on serà, i 154,8 milions d'euros de pagaments compromesos i tramitats en el sector públic que també tornaran enrere. Total, retallar enguany 867,1 milions d'euros.

Si al pla de sanejament, aquesta és la retallada o l'estalvi com es vulgui dir, jo veig que és retallada, més que estalvi perquè estalviar no estalviem res, realment retallam, però pel que fa al pla de sanejament només surten 300 milions d'euros.

Llavors, per què retallam per valor de 867 quan realment el que havíem de fer era intentar estalviar, retallar aquests 300 milions? Això és una qüestió que no entenem perquè el que realment passa amb aquesta frenada de l'anterior pregunta és una frenada brutal i el que no s'ha fet ha estat reactivar l'economia. És a dir, si es pretenia, amb això, reactivar, d'entrada no s'ha reactivat, en això crec que estam tots d'acord. Hem aconseguit ser la primera comunitat en el rànquing del pressupost eliminat, el 27%, i València que és la segona que ens segueix amb un 17%, una diferència enorme, no?

A mi, em preocupen especialment els 219 milions d'euros que ja estaven compromesos, que ja estava -diríem- executada la prestació de servei de la manera que fos, que són els que no arriben a les entitats que darrerament surten al carrer i que es queixen i que fa que aquestes empreses hagin d'acomiar gent i que algunes hagin de tancar.

El que voldríem saber és quines són aquestes partides (...), que pensa que incidiran de manera directa en l'economia. També hi ha una qüestió important per al pressupost de l'any que ve i és que hi haurà una liquidació positiva de 2010 que es preveu cobrar l'any 2012, parlem d'uns doblers importants que pot ajudar no a equilibrar totalment els comptes, això ho sabem, però també poden ser un alleujament en certa manera perquè aquests 400 milions dels quals, més o manco, parlem, seran 400 milions que no haurem de demanar o que podrem tenir per fer coses. O sigui, o bé no els tendrem perquè haurem pagat, per la qual cosa ja haurem pagat, ja haurem aconseguit una cosa que fins ara no havíem fet, o bé no haurem de demanar els doblers perquè els tenim. En tot cas, són 400 milions que tendrem que milloren la situació de no tenir-los. En això, crec que estam d'acord.

Tenim dubtes que fos igual... necessari una retallada tan, tan, tan superradical, sobretot pensant en sanitat, educació i afers socials, sincerament, i és que veim que s'està destruint ocupació i no incentivant el consum, per tant tampoc no es reactiva l'economia, és dir, retallar per retallar no activa l'economia, conclusió, més bé l'atura. S'ha de veure ben bé què es retalla i on es retalla, aquesta és la qüestió, hi estam tots d'acord, tots sabem que la situació és complicada, que no tenim doblers, que els bancs no ens n'adonen i que tenim tot el que tenim, però hem de veure on aplicam les tissors. Aquesta és la qüestió que ens preocupa, on les aplicam.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Oliver. Li contesta el Sr. Vicepresident. Sr. Aguiló, té la paraula per un temps de deu minuts.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, supòs que entén que s'ha de reduir la grandària del sector públic, supòs que ho entén. No queda més remei, no hi ha alternativa. Des de finals de l'any 2010 es va començar a deixar de pagar els proveïdors i es va començar a deixar de pagar els proveïdors perquè no hi havia crèdit i aquesta situació s'ha anat agreujant d'una manera clara durant l'any 2011 amb un fet que crec que marca una diferència entre el que... he dit alguna vegada que és l'antiga política i la nova política.

L'antiga política era gastar més quan arribaven unes eleccions, crec que això s'haurà acabat de cara al futur. De cara al futur s'haurà de tenir una actitud molt més..., no sé com dir-ho, molt més ortodoxa, en el sentit que les línies de la política per fer-se creïbles s'han de seguir hi hagi eleccions o no n'hi hagi, hi hagi convocatòries electorals o no n'hi hagi, s'haurà de pensar més en les generacions següents i no tant en les eleccions següents. Això és la realitat.

Per tant, el que pot retornar l'economia, que ens pot dur a un crac, és continuar en la mateixa línia, continuar sense fer res. Això ens ha duit a aquesta situació, continuar sense aplicar un remei que vagi a l'arrel dels problemes. Podríem continuar dient que aquestes retallades són excessives i que, per tant, no les feim i què feim? Continuem deixant de pagar? Aquesta és la pregunta, continuem incrementant el deute a proveïdors? Aquesta és la pregunta. Vostè estarà d'acord amb mi que això no és possible, que no es pot fer de cap manera, que s'ha d'aplicar una retallada. I a conseqüència d'aquest important increment fet durant els darrers anys, durant la darrera legislatura, ara, l'aturada o la reconducció ha de ser de forma més ràpida, tot i que pens que ha de tenir un temps adequat i raonable, però haurà de ser més ràpida del que seria desitjable, efectivament és així. No queda més remei que fer-ho d'una forma ràpida perquè hem de guanyar credibilitat i sostenibilitat amb menys mesos del que seria desitjable. Sí, evidentment que s'ha de fer així, no hi ha altra alternativa.

Això significa que hem d'agafar el programa, el pressupost, mirar partida per partida, allò que és essencial, quedar-nos amb l'essencial i tot el que es pugui reconduir, reestructurar o que es pugui disminuir, dur a terme aquesta disminució, no hi ha més, s'ha de fer. I evidentment s'ha de fer procurant que aquesta reducció tenguí una lògica i tenguí una coherència de cara a allò que és essencial del sector públic, que és oferir els serveis bàsics, evidentment que sí, i en aquestes estam, no n'hi ha d'altra. Ens hem de quedar amb allò que és essencial i prescindir del que sigui prescindible.

D'aquesta manera es reactivarà l'economia? Clar que sí, clar que sí que es reactivarà l'economia. A mesura que tu li deixes espai al sector privat, a mesura que tu li deixes crèdit al sector privat, en la mesura que guanyes credibilitat com a país, com a regió, el sector privat respirarà, podrà guanyar terreny. I si el sector privat funciona bé, els ingressos del sector públic augmentaran de forma automàtica, automàtica. Per tant, tendrem la sostenibilitat que sempre hem perseguit del sector públic. Tendrem aquesta visió de futur, aquesta confiança en el futur que ens pot donar aquesta situació de perspectiva de bonança o d'esperança cap al futur.

Quines retallades s'han de fer? Jo ho he explicat, podem entrar en el detall. Evidentment les subvencions, sí, les subvencions sí, i això és molt important perquè s'estava creant una cultura de la subvenció. Cada dia durant molt de temps he rebut gent que venia a cercar subvencions, perquè pensa que és l'única manera i perquè ho duen dins el seu pensament, no és una necessitat peremptòria, sinó que els sembla que és el més adequat i normal. La reactivació econòmica, les mesures del Govern han d'anar instrumentades amb les subvencions? No, hi ha altres formes. I això en aquest moment ha passat.

Vostè em parla del deute i em diu que és un deute vell del govern anterior i també dels governs d'altres legislatures. És cert, però sap quina ve del govern anterior? El 65%, el 65%, 35% ve de tota la història de Balears, el 65% ve de la passada legislatura, un 65%, eh?, 65! I per què ve de la legislatura anterior? -jo no ho vull retreure, perquè crec que no hem de retreure el passat, però sí que hem d'aprendre del passat per no fer-ho en el futur-, perquè no es va reconèixer la crisi. Tots ho recordam, la crisi és una passatgera, durarà uns mesos, Espanya és a la *Champions League*, tot funciona bé, bé, aquí hi havia un diagnòstic mal fet, idò aquest diagnòstic mal fet és el que hem de corregir i l'hem de corregir fent les mesures que hem explicat i hem comentat abans i que ens duran a intentar reduir al màxim l'endeutament, al màxim, a reduir-lo al màxim, perquè és cert que ens interessa un estat que sigui redistributiu, és cert que ens interessa un estat que sigui potent, és cert que ens interessa això, però tot això passa perquè sigui sostenible, perquè no vengui el "catacrac". I ens movem per aquí, eh? Ens hem mogut per devers el "catacrac". Tot això s'ha d'evitar, i ho hem d'evitar fent una política racional, una política de profunditat, una política que reconegui quina és la realitat i que faci les transformacions adequades.

Quant a quins són els retalls que poden produir un creixement econòmic, jo diria que tots aquells que no són essencials. I què vol dir tots aquells que no són essencials? Tots podem posar exemples, quan un va a comprar un determinat producte com a particular té un preu i quan va a comprar aquest mateix producte com a administració pública en té un altre. Tots podem posar exemples de com a un determinat organisme ens trobam un determinat nombre de persones treballant i si aquest organisme és privat o externalitzat, aquest nombre de treballadors canvia. Aquesta és la racionalitat que hem de posar damunt la taula i és la racionalitat que ens donarà l'esperança que el futur sigui més bo.

I ja dic, jo estic convençut que si feim les coses ben fetes, a nivell de comunitat autònoma, però també a nivell d'Espanya, és molt important que a Espanya també es facin les coses ben fetes, és molt, molt important, perquè en aquest moment és cert que hi ha una necessitat de fer una reforma administrativa que té a veure amb les comunitats autònomes, però també és cert que hi ha reformes de polítiques importants que són de nivell nacional. Estan en boca de tots: la reforma de l'energia, la reforma del sistema financer, la reforma del sistema laboral, tot això s'ha de fer i quan es faci, hi haurà un canvi de perspectiva que no serà immediat, no serà d'un dia per l'altre, però quan s'encetin totes aquestes reformes, acompanyades amb les reformes que s'han de fer dins les comunitats autònomes, aquest canvi vendrà i es notarà de forma fefaent.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica intervé la Sra. Oliver per un temps de cinc minuts. Té la paraula Sra. Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Començ també pel principi del que vostè ens comentava, que ens venia aquesta despesa terrible perquè havíem gastat moltíssim perquè venien les eleccions. Miri, això és una total falsedat, es va gastar molt perquè varen ser uns anys, sobretot els dos darrers, molt complicats pressupostàriament. Jo en aquest sentit no ho he relacionat amb les eleccions, jo em deman, i tot d'una he pensat quan vostè ho ha dit, de qui són les factures que va pagar el Govern de les Illes Balears del PP en el fúting del Sr. Rajoy que va fer a Palma. Nosaltres no vàrem pagar ni una factura, i el Govern del seu partit sí que en va pagar i les vàrem trobar. O sigui que jo crec que hem de ser respectuosos i hem de poder dir les coses com són, però dir inexactituds, per no qualificar-les d'una altra manera, a mi no em sembla gens bé.

Jo al final el que vull saber és d'on retallarà, que és el que realment li deman. I també una altra qüestió, vostè no guanyarà credibilitat a base de dir coses que després no es fan, que és el que han fet fins ara. Si pagarien a 25 dies, no s'hi paga; si farem un calendari de pagaments, tampoc no el feim, si no presentarem el pressupost, ara els presentarem. Sap què li vull dir? Fer discursos fora de les Illes Balears dient la castastròfica situació que tenim aquí, fent pena, jo crec que tampoc no guanyam en credibilitat. Tal vegada pot ser un moment que un gaudeixi, passi gust, no ho sé, jo no en passaria gens de dir-ho, d'anar cara alta i dir com estam de malament, jo no tenc cap mania per dir les coses com són, sincerament, amb això som molt sincera, si va bé va bé, si va malament va malament; ara, crec que fer pena a un altre lloc fora d'aquí és negatiu, a part que a mi m'agradi o no, que això no té cap interès per a ningú, crec que és un favor negatiu, o sigui no és un favor, és empitjorar la situació. No ajuda en tot cas, de cap manera.

Sobre el tema de les subvencions, jo no vull que pensi que som una gran defensora brutal de les subvencions, perquè no ho som, pens que tal vegada siguin interessats i d'altres no. El seu partit a l'anterior legislatura bé que va presentar mocions, concretament en el consell insular, intentant augmentar les subvencions, incentivar perquè es pagassin o que s'augmentassin. És una qüestió que tal vegada vostès internament que haurien de controlar, perquè jo sé que n'hi ha que tenen molt d'interès en aquest tema, li ho dic perquè m'hi vaig trobar jo mateixa.

Els deutes, aquest 65 i aquest 35%. La situació no és comparable, la que hem viscut aquests darrers quatre anys de legislatura i els d'enguany, quasi cinc, que l'anterior legislatura Sr. Vicepresident. Jo crec que l'honoraria reconèixer-ho. No és el mateix, no és el mateix anar al banc a demanar doblers per fer un Palma Arena, que a més que no serveix per a res, a més, en un moment d'una bonança econòmica fantàstica i meravellosa, que el que haurien d'haver fet era eliminar aquest 35% que venia dels altres anys, com vostè diu. Això hagués estat el més intel·ligent i allò que s'hauria d'haver fet des de l'ortodòxia, cosa que no es va fer. Des de la no-ortodòxia, supòs, el que

varen fer va ser afegir al banyat, però a base de bé, en un moment que de cap de manera no era el moment de fer-ho.

A l'anterior legislatura què vàrem fer? Intentar sortir-ne com vàrem poder, com per ventura vostè ara realment fa. I si es va reconèixer o no es va reconèixer en el moment adequat la perillositat de la situació, com era de delicada la situació, jo crec que sí que es va reconèixer i crec que es va intentar obrar amb la complicada situació que teníem. Però bé, jo també som pragmàtica i hem de fer el que hem de fer, que és el que tenim avui. I el que tenim avui i el que jo li demanava eren aquelles partides que vostè pensa que es poden retallar. Jo sé que per ventura ara vostè no em pot detallar les partides, però a mi m'agradaria, si fos possible, de manera general, que detallàs aquelles partides que s'han de retallar, ens agradaria saber-ho.

Del sector públic jo no en parl, en parlarà la meua companya Lourdes Aguiló i serà qüestió de debatre aquesta qüestió.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Oliver. En torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Gràcies. No es tracta de fer pena, quan dius com estàs no fas pena, el que intentes és reconèixer la realitat i fer una anàlisi acurada de quin és el teu punt de partida, si no saps d'on parteixes, difícilment podràs progressar. Es tracta únicament de dir això.

Sobre el tema de l'endeutament, això és una història llarga i en podríem debatre molt extensament, hi ha molta doctrina sobre l'endeutament, però és cert que hi ha una diferència important entre l'endeutament de la darrera legislatura del PP i la legislatura anterior. Aquella responia a unes infraestructures, infraestructures que utilitzem i, per tant, té una certa lògica que continuem pagant; mentre que l'endeutament de l'anterior legislatura té més a veure amb aquest fet de no reconèixer la realitat i amb un altre que també preocupa, i és la manca de "governança", la manca de govern; perquè un observa que, si miram els pressuposts de l'anterior legislatura, varen començar amb un increment enorme, del 15%, quan l'economia creixia el 2%, i et demanes i això per què? Explicacions n'hi pot haver moltes i cadascú tindrà la seva, però és evident que si miram partida a partida, miram conselleria per conselleria, sembla que hi ha un repartiment entre partits polítics. I jo ho entenc perquè això és el normal, aquest tira cap aquí i aquell tira cap allà i acabes dient que bé, perquè no protesti ningú incrementam, tiram cap amunt. I aquesta és la realitat que segurament podrem superar aquesta legislatura.

I quant a les retallades, jo crec que les hem fet més públiques, impossible. El Pla de sanejament està penjat a les planes web de diputats, fins i tot a la de Vicepresidència perquè el pugui analitzar tothom. I allà diu quin és el camí que se seguirà, ho diu ben clar. A més a més, el propi ministeri, per primera vegada, perquè hi havia un pacte de ser discrets tradicionalment, aquesta vegada s'ha decidit que això no ha de ser així, segurament s'ha decidit, no per part del mateix ministeri, sinó per imposicions europees, ha publicat un exhaustiu resum dels plans de sanejament de les diferents comunitats autònomes, que és ben fàcil d'entendre. Posa una línia, un capítol i posa una quantitat, no hi ha més secret. I a més a més, es veu i s'observa com aquests plans de sanejament responen a una lògica incontestable. És evident que en un moment que tens dificultats extremes, la inversió la retalles perquè, com vostè deia és el més fàcil, el menys complicat i quan véns d'una època en què tens una sèrie d'infraestructures que estan bé, és lògic que diguis, bé, ara faré un ténol i amb aquestes infraestructures continuaré de cara al futur.

Després hi ha el tema de les subvencions, el tema de les subvencions és molt important, era un capítol que havia crescut moltíssim, que havia arribat a tenir unes dimensions enormes, el capítol de les subvencions. I aquest capítol té dos grans apartats, aquestes que van adreçades a temes més socials i aquelles altres que anaven directament a empreses, perquè el concepte que s'ha emprat durant molt de temps és que la reactivació econòmica venia via subvencions. Això s'ha emprat en moltes ocasions, hem de reactivar aquell sector, idò subvenció; hem d'ajudar aquell altre, pam!, subvenció; fins i tot, en coses que jo crec que són especialment negatives, aquella empresa va malament, pam!, l'ajudam, amb la qual cosa els empresaris no tenen una assumpció del risc, que és absolutament necessària perquè les coses funcionen de forma correcta.

Tenim el capítol 2, despesa corrent. És un capítol que també pot donar lloc a reduccions importants sense que ningú no ho noti. Del capítol 1 també es poden fer modificacions i és cert que el capítol 1 ha crescut molt els darrers anys, molt, i necessita un reajustament aquest capítol 1, reajustament que pot venir per moltes vies, podem entrar en quines són les vies. De fet, s'està controlat bastant aquests mesos que duim al Govern.

I per últim hi ha dues partides que estan creixent molt. Ho he dit avui matí a la sessió plenària, i que no ens en podem defugir, és una realitat: l'amortització de deute i el pagament d'interessos. Són dues partides que creixen molt. És cert que esperam, així ens ho ha comunicat el ministeri, que hi hagi un increment important del finançament autonòmic, a conseqüència de la liquidació corresponent; però també és cert que aquest increment important del servei del deute es menja, no una bona part, molt més que una bona part, s'ho menja pràcticament tot. Per tant, durant el proper any haurem de continuar aquesta política de control pressupostari.

Vostès al final del 2010, és veritat, varen presentar un pressupost més baix que l'any anterior, probablement perquè des d'Economia se'n varen adonar que allò no podia continuar, que aquells increments del primer any i segon no eren sostenibles i es va fer un pressupost que era més reduït, però que no es va complir en absolut, la qual cosa també té el seu grau de responsabilitat. De manera que les partides que realment es varen gastar no estaven en consonància amb el pressupost, eren molt més elevades perquè va faltar el control, control que també segurament tenia a veure amb aquesta dispersió de partits. És una hipòtesi, vostè té l'explicació que li vulgui donar, però probablement aquesta és l'explicació més fàcil, aquesta dispersió de partits. I ens ha duit a una situació que és la que és i que l'hem de reconèixer, és el punt de partida i és el punt de partida que hem de canviar i l'hem de canviar amb fets i amb discurs també.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguiló.

II. Compareixença RGE núm. 3496/11, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, del vicepresident Econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, per tal d'informar sobre l'acomiadament de 800 treballadors d'empreses del sector públic.

Arribats a aquest punt, passam al segon punt de l'ordre del dia, relatiu a l'escrit RGE núm. 3496/11 presentat per quatre diputats membres de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, adscrits al Grup Parlamentari Socialista, mitjançant el qual sol·liciten la compareixença del vicepresident econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, per tal d'informar sobre l'acomiadament de 800 treballadors d'empreses del sector públic.

Té la paraula el Sr. Josep Ignasi Aguiló i Fuster per fer l'exposició oral. No té límit de temps.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

No tenc límit de temps, però miraré de ser breu...

EL SR. PRESIDENT:

Estaria bé.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

L'estructura del sector públic instrumental, que era un dels altres elements que té a veure amb la reducció pressupostària que plantejam, obeeix que el sector públic instrumental doncs té, en aquests moments, una estructura i ha tengut durant els darrers anys una estructura que tampoc no és sostenible, que no és sostenible i que segurament tampoc no respon a les necessitats socials com es va posar de manifest ja durant la campanya electoral. Durant la campanya electoral, i en això

vàrem coincidir determinats partits com a mínim, jo crec que fins i tot tots, vàrem coincidir que el sector públic instrumental necessitava una redimensió important.

En aquest sentit ja vàrem proposar la constitució, la creació d'una oficina de control pressupostari que tendria com a missió fer una anàlisi ràpida de tot el sector públic instrumental i a partir d'aquí fer una proposta de solució, fer una proposta de canvi, de transformació. Això és el que va fer durant els primers mesos d'aquest estiu, va dur a terme un estudi, un estudi fet per la mateixa oficina com a membre del Govern -vull recordar que l'oficina està composta per un director i per quatre funcionaris que han duit a terme aquest estudi i que, en aquest moment, ho implemten. Ho vull recordar perquè és cert que el govern anterior també va plantejar ja aquesta transformació, si no ho record malament, també a la primavera de 2010, es va encarregar un estudi extern, fet per persones externes del Govern, que va tenir un cost, si no record també malament, de més de 100.000 euros, però que va tenir un recorregut petit perquè les passes que es varen donar varen ser escasses.

Actualment es planteja passar de 168 empreses a 76, mitjançant unificacions i dissolucions, mitjançant unificacions i dissolucions. Això tindrà una sèrie de passes, té una sèrie de passes. La primera és fer unions funcionals ja que la normativa fa que les unions jurídiques tardin més en el temps, tenguí més recorregut en el temps, i, per tant, necessitam començar a operar de forma immediata; unificacions funcionals que tenen la seva visibilitat en el nomenament d'un gerent, d'un únic gerent per a distints organismes perquè pugui tenir una visió conjunta, pugui fer una reestructuració dels efectius que puguin passar d'una empresa a una altra on siguin més necessaris i d'aquesta manera puguin tenir un estalvi considerable. A més, té un altre element que és reduir en si mateix el cost de funcionament, només hi haurà una oficina de recursos humans, cada una d'aquestes integracions només hi haurà una oficina de control de despesa, només hi haurà una oficina de tots aquells elements que necessiten per funcionar les empreses públiques.

La informació que s'ha recollit durant aquest temps té a veure amb el resum comptable, informació d'activitat, organigrama, seus, balanç, despesa de personal, de proveïdors, xifra de negoci, projectes més rellevants... en fi, tot el que té a veure amb el funcionament d'aquestes empreses, de manera que en aquest moment té una visió de conjunt per part d'un organisme que forma part del Govern molt completa del sector. Aquesta visió completa de l'Oficina de Control Pressupostari que ha tengut també una translació a les conselleries parlant amb els diferents consellers i creant les comissions oportunes de treball, ens du a un inventari que també crec que és conegut: consorcis, bé, en tenien 107 i es passarà a 30; fundacions, n'hi havia 26 i passarem a 18; empreses públiques i societats mercantils, de 28 a 21; els organismes autònoms es mantenen, de 5 a 5; i ATIB i ib-salut que evidentment continuen.

Aquesta integració -permetin que en digui quatre coses- té una primera part o una part més grossa que té a veure amb ib-salut, ib-salut integrarà GESMA i les fundacions hospitalàries, la qual cosa ens permet fer reducció de despesa dins el capítol de Sanitat sense reduir prestacions, només a través de la reorganització d'aquestes empreses. Tenim altres organismes com l'Institut d'Estudis Baleàrics que s'uneix al COFUC; SEMILLA i participades amb IBABSA; Parc Bit, BITEL, CITUR, Fundació IBIT i l'IDI queden englobades en una que ja té un únic gerent. L'Agència de Cooperació Internacional queda també integrada a la Fundació Balears a l'Exterior; la Fundació Mateu Orfila a la Fundació d'Investigació Sanitària Ramon Llull; la Fundació Illesport amb el consorci de l'Escola Balear de l'Esport; l'ATB amb la Fundació Desenvolupament Sostenible, les infraestructures... en fi, totes queden englobades en organismes de dimensió superior, i això permet una racionalització pressupostària. Bàsicament es tracta d'això, es tracta d'identificar quins són els seus objectius, els seus serveis, el que ofereixen al públic en general i mirar de fer, com deia abans, amb aquesta simplificació d'organigrames on quedin englobats els serveis administratius, els recursos humans... en fi, tot això.

Tot això ens planteja, a més d'una redimensió dins les mateixes empreses, un estalvi important, un estalvi que té a veure amb els ingressos principals que tenen les empreses que en aquest cas, lògicament, és una partida nominativa, una subvenció. Aquesta partida nominativa, aquesta subvenció, en aquest moment està al voltant dels 490 milions d'euros, 490 milions d'euros que es dediquen, es destinen a empreses públiques. Què plantejam? Plantejam una disminució de les transferències de capital del 40%, transferències de capital, vull dir, de la inversió que es fa a través de les empreses públiques, del 40%. Una disminució de la inversió forta i una disminució a través d'aquests processos de fusió o de dissolució de la despesa corrent del 15%. I aquesta disminució de subvenció suposa una quantitat aproximada del voltant dels 115, 120 milions d'euros.

Dins del capítol de despesa corrent és evident que una part important es pot aconseguir mitjançant la reducció del capítol 2, conseqüència d'aquesta disminució de què hem parlat abans, però també és cert que hi ha una part important que té a veure amb el capítol 1, capítol 1 que té per a nosaltres la necessitat d'aprimar-se aproximadament en 800 persones, 800 persones perquè una vegada fet una anàlisi acurada de cada una d'aquestes empreses, una vegada analitzades quines són les subvencions que han d'anar a cadascuna i una vegada analitzat quin és el servei que ofereixen, pensam que pot haver-hi aquesta reducció, una reducció teòrica, evidentment, perquè ara començarà un procés de negociació empresa per empresa, un procés de baixar al terreny ja no des d'una visió global sinó d'una visió de cada un dels estaments i pot haver-hi modificacions, clarament pot haver-hi modificacions. Però pensam que amb aquesta reestructuració el sector públic instrumental pot funcionar i pot continuar tenint un projecte de futur important.

Quant a...és una casualitat, però ho he de dir, si miram el que ha passat aquests darrers anys, la legislatura passada, quantes persones s'han incorporat al sector públic instrumental el nombre és també de 800 persones. És una casualitat, que quedi ben clar, és una casualitat que siguin 800 persones, l'altre dia

quan ho analitzàvem ens dèiem, bé, la xifra és casual, però és així, el nombre de persones incorporades en el sector públic instrumental, parlem d'unes 3.000, es va incrementar, 3.500 perdó, es va incrementar amb 800 en els darrers anys. Pensam que pot funcionar perfectament, perfectament amb aquestes condicions.

A recursos humans evidentment s'hauran, com deia abans, d'estudiar com disminueix aquesta quantitat i passarà per estudiar les possibilitats de jubilacions anticipades, passarà per acollir les baixes incentivades, passarà per no renovar contractes temporals, passarà per no renovar comissions de serveis, etc., per amortitzar llocs de feina determinats, per suprimir aquelles places que per raons organitzatives deixin de tenir sentit. Serà el procés de reduir aquesta part del capítol 1.

Amb això pensam que eliminarem duplicitats, perquè hi ha duplicitats, ens trobam que hi ha empreses que operen pràcticament en el mateix sector, mirarem de reduir costos i mirarem també d'evitar que hi hagi una competència deslleial en molts de casos en el sector privat que puguin adreçar-se a allò que és realment essencial sense entrar en competència amb empreses que poden oferir els seus serveis sense que descansin sobre el pes dels impostos i del sector públic.

Aquesta és una visió global i ràpida de la reestructuració del sector públic empresarial. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguiló. Procedeix ara la suspensió per un temps màxim de quaranta-cinc minuts a no ser que els senyors i les senyores portaveus em diguin que no és necessari, que podem continuar.

Podem continuar. Idò, per tal de formular preguntes o observacions tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris. El Sr. Vicepresident pot contestar globalment totes les preguntes o observacions formulades o bé contestar individualment després de la intervenció de cada portaveu. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Aguiló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Conseller, per venir aquí a donar explicacions que han estat requerides pel meu grup, el Grup Parlamentari Socialista, precisament pel fet que l'anunci del possible acomiadament d'uns 80 treballadors d'entitats del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que va fer el president Bauzá en una roda de premsa, ens va dur a considerar molt convenient que es dugués a terme aquesta compareixença.

El fet que 800 persones, 800 treballadors i treballadores, es puguin quedar de cop sense feina com a conseqüència d'aquest procés de reducció del sector públic que s'ha anunciat, realment ha provocat una important alarma social atès que se suma a altres retallades que ja han suposat menys ocupació i més atur entre els professionals i servidors públics en aquestes illes. El tancament de la Radiotelevisió de Mallorca, acomiadaments o manca de noves contractacions de personal interí a Educació, a

Sanitat i a l'administració pública en general són fets que preocupen i dels quals aquesta comissió no pot ser aliena.

És per això que el Grup Socialista ha considerat necessari que el vicepresident econòmic, com a responsable de l'executiu autonòmic i sota la responsabilitat del qual es troba l'Oficina de Control Pressupostari de la qual ens ha parlat, comparegui davant aquesta comissió per informar i explicar els detalls del Pla de reestructuració del sector públic que s'ha anunciat. Allò que nosaltres trobam a faltar justament és aquesta mancança, el fet que no se'ns expliquin els detalls, se'ns donen visions globals, però no s'explica exactament en què consistirà aquesta reducció. Ens parlen ara que hi haurà fusions i que hi haurà dissolucions, n'ha esmentat unes quantes la qual cosa ja és molt d'agrair, però seria molt bo saber exactament en quins termes cada una d'aquestes entitats es veurà afectada.

Avui matí hem sentit parlar al plenari de la necessitat que es doni seguretat jurídica, la necessitat que es doni confiança, però fins ara el que han fet, les actuacions que s'han donat, les decisions que s'han pres i les paraules que s'han dit tenen l'efecte justament contrari, s'ha donat inseguretat jurídica, s'ha donat manca de confiança, desconfiança entre els ciutadans, entre les empreses i entre les entitats bancàries, que és allò més greu encara. Precisament, per això ens trobam amb aquesta situació tan greu que els bancs no ens acaben de donar el crèdit que es necessita per poder pagar els proveïdors i en lloc de millorar de cada dia anam a pitjor.

Ens preocupa molt els 800 acomiadaments que s'anuncien i dels quals ara han parlat perquè això necessàriament tendrà una incidència segur sobre la situació de les nostres illes. No només ens preocupen aquests 800 acomiadaments també ens preocupen tots els interins que no es preveuen contractar, que no preveuen continuar fent feina i totes les altres retallades en capítol 1 que s'han produït o que es produeixen a l'administració pública.

Però, especialment avui ens interessa parlar i assabentar-nos en aquesta comissió d'allò que afectarà aquestes 800 persones. Ens agradaria saber el nombre exacte de llocs de feina que tenia el sector públic a l'inici d'aquesta legislatura, quin té ara i quin està previst que tenguim amb posterioritat una vegada duita a terme aquesta reestructuració. Voldríem saber també quina és la situació actual de les empreses i del sector públic autonòmic amb relació al pressupost, al cost real d'aquest personal. Ens agradaria saber també si ja s'han duit a terme alguns acomiadaments, si han finalitzat ja contractes que no s'han prorrogat, si estan prevists fer-los abans que finalitzi enguany o si parlem de 800 persones al llarg de tota la legislatura.

Interessa saber també quines són les previsions en aquests mesos que venen ara, quin és exactament el calendari de reducció del sector públic, a quins sectors afectarà principalment. Ens ha dit ara que és veritat que hi ha hagut un augment de capítol 1, un augment de personal aquests darrers anys. És veritat també que la majoria d'aquest personal ha fet feina en els sectors dirigits al treball respecte de les persones, a les fundacions hospitalàries, als serveis socials. Interessa saber ara a quin sector afectaran aquestes 800 persones que es poden veure en el carrer.

En principi també ens interessa saber de quina manera aquest estalvi que es pretén aconseguir en aquests anys ens han dit que servirà per resoldre, per saldar el deute dels proveïdors, es va dir en aquella mateixa roda de premsa, que s'estalvi que es generaria, ara ha dit d'uns 120 milions d'euros, en aquell moment ens varen parlar de 115, ens varen dir que aquestes quanties serien suficients per saldar el deute amb els proveïdors en dos anys, més o manco. Ens agradaria saber com quadrar també aquestes quanties perquè a nosaltres no ens surten els comptes amb el que ens diuen que es deu i amb el que ara ens diuen que els servirà per cobrir aquest deute. En aquest sentit volem saber quins són i com s'han fet aquests càlculs inicials respecte d'aquestes quanties.

També ens diu que aquesta oficina es va crear per fer un anàlisi ràpid del sector públic instrumental, quatre mesos, ens diu que, més o manco, no, no és tan ràpid, perquè han passat ja quatre mesos, havien de fer una anàlisi ràpida del sector públic instrumental i fer una proposta de solució. També ens diuen que tenen un estudi, ens agradaria saber si podem tenir accés a aquest estudi perquè ja ens ha dit que en aquests moments s'està implementant. Ens agradaria, en aquest sentit, saber en quin punt està aquesta anàlisi que persona per persona s'havia de fer de les empreses públiques.

En definitiva, calendari de reducció del sector públic, properes passes, quines són?, quan s'extingirà la primera entitat?, si ja se n'ha extingit cap?, si, ja se n'ha fusionada cap? Ens ha parlat ara que hi ha un cas d'un únic gerent per a una d'elles, però, és l'única passa que s'ha donat fins ara o n'hi ha alguna més? En definitiva, quantes entitats en aquests moments ja estan suprimides o refoses en els quatre primers mesos del Govern? Es tracta de saber, en definitiva, què s'ha fet fins ara, quines són les properes passes i quin serà el calendari més o manco per aquesta anualitat que ve.

Totes aquestes preguntes, Sr. Conseller, les feim perquè la nostra feina és justament aquesta, la de controlar el Govern. Nosaltres voldríem un govern transparent i dialogant, no només amb les forces polítiques també amb altres sectors implicats en aquest cas, és a dir que també demanaríem per què, quan i de quina manera es planteja que aquest diàleg s'obri també als sindicats perquè consideram que com afectats directament per aquest anunci d'acomiadaments o de reducció de 800 persones és imprescindible parlar amb ells. Voldríem saber també quin calendari tenen pensat per parlar amb els sindicats.

Avui matí també hem sentit el conseller d'Educació oferir diàleg per tal d'aprovar un pla d'educació, amb el consens necessari per assegurar que seria perllongat en el temps, nosaltres ara també proposam el mateix, diàleg i transparència, perquè és ver que el sector públic és una realitat, reconeixem aquesta necessitat, però, a parer nostre, s'ha de fer, no només amb criteris d'eficàcia i eficiència, sinó també assegurant que les necessitats dels ciutadans de les Illes Balears estan suficientment garantides i que els serveis públics no es veuen mancats en aquells sectors que són estratègics per al manteniment de l'estat del benestar.

És veritat que tenim molts treballadors públics, però també és veritat que la nostra ràtio de treballadors públics està per sota de la mitjana estatal. Potser que sigui necessari redistribuir els nostres efectius? Segur que ho és, segur que sobre determinades estructures duplicades de l'època en què el sector públic creixia i que naixien entitats com a bolets, però no podem quedar encara més per sota que la resta de comunitats autònomes de l'Estat espanyol quant a ràtio de servidors públics. Tampoc no podem estar massa més per sota que els països europeus que estan precisament més avançats en creixement econòmic que mantenen les seves estructures públiques i socials. Aquests, d'acord amb el Grup Socialista, haurien de ser els nostres miralls.

Som una comunitat autònoma que té perspectives de creixement econòmic, vostè mateix ho ha reconegut, sabem que l'any que ve amb la liquidació del 2010 ha estat molt positiva, sabem que l'any que ve vendran més recursos de l'Estat. Sabem també que la bona temporada turística tindrà repercussions damunt els ingressos públics per a l'any que ve, si estam en una situació de creixement el que no podem deixar tampoc és que el nostre sector públic quedi per sota dels nivells de creixement que es mereix aquesta comunitat autònoma.

En definitiva, li hem de demanar que faci cas a les recomanacions que ha fet avui el CES, que no es retalli de manera desmesurada, que es redistribueixin els efectius, efectivament, que se cerqui més eficàcia i que se cerqui més eficiència; que s'amortitzin els llocs de feina que no calen, però no podem deixar el sector públic que desaparegui allà on és necessari, perquè l'estat del benestar, segons nosaltres, s'ha de garantir i les Illes Balears i els ciutadans d'aquestes illes tenen dret, i aquesta comunitat autònoma s'ho mereix, a tenir un estat del benestar amb les condicions que ha tengut fins ara.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Aguiló. No sé si el Sr. Vicepresident vol contestar o vol esperar que acabin els tres portaveus.

Idò, pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, i benvingut el vicepresident a donar explicacions, tot i que és cert que sempre ho trobam poc, trobam que concreta massa poc.

Jo entenc que vostè parteix d'un moment determinat quan forma part del Govern, però el Govern i la història de la comunitat autònoma no comença el dia que vostè comença a formar part del Govern sinó que ve abans, per tant, i pareix que acusa els partits que formaven el Govern aquests darrers quatre anys de tots els mals i de tot el sistema de subvencions i veig que el seu company de taula, que també és del seu partit, diu que sí, però jo li puc prometre que moltes de les coses que vostè troba ara exagerades que va fer l'anterior Govern, el Partit Popular trobava que era una ridícula i que hi havien de posar el doble i el triple d'aquestes coses.

Per tant, això per una banda, per l'altra també és cert que el Partit Popular del qual vostè en forma part té un altre model econòmic, un altre model social diferent del que puguem defensar nosaltres, vostè ha dit que tots els partits havien defensat durant la campanya la reestructuració del sector públic, no era ben bé així, el nostre defensava la reestructuració més que del sector públic de l'administració pública en general, no perquè haguessin d'enviar gent al carrer sinó que cada institució fes allò que li tocava, si el Govern de les Illes Balears i els consells són els que han de dur serveis socials i totes les àrees de benestar social els doblers dels quals reparteix Madrid, ja els hauríem de tenir aquí a l'hora d'exercir aquestes; o si és cultura del consell el Govern tal vegada no ha de fer segons quines coses i els doblers que destinava a això passar-los als consells, no passar al contrari, és a dir que com ha de retirar, ara ningú no fa res de res, tenim moltes coses paralitzades, que no era ben bé el mateix sentit.

Sí que és ver que havia començat l'anterior Govern a reestructurar i a unificar algunes empreses, vostè ho ha dit, no és el mateix unificació funcional que unificació jurídica, alguna la varen començar a principis del 2010 i sé cert que encara no l'ha poguda tancar perquè jurídicament és complicat, però això no ha de significar que deixem de tenir els serveis públics que nosaltres considerem essencials. Jo crec que nosaltres considerem essencials molts més serveis públics dels que pot considerar el Partit Popular, per exemple. Parlava abans, ha dit que el Partit Popular s'endutava per fer infraestructures que tothom utilitza o que utilitzen ara i l'anterior Govern no és així, vull dir, jo, si vostè creu que el metro és una cosa que utilitza tothom o que el Palma Arena és una infraestructura que té uns beneficis perquè l'utilitza tota la societat realment crec que no és el model d'infraestructura pel qual tampoc no ens hauríem d'endut.

Però jo sí que defens, parla de passar 107 consorcis a 30, vull dir, aquesta és una xifra espectacular, que ja la teníem prevista, perquè el 99% dels consorcis no tenen personal, són estructures creades entre el Govern i un ajuntament o entre diversos per anar pagant un deute que es té en el banc perquè a un moment es varen fer obres, molts d'aquests varen créixer amb el Pla d'infraestructures turístiques, que moltes, per exemple, hi havia un camp de futbol a Marratxí o varen fer unes obres d'arreglar patrimoni a molts de municipis, vull dir que algunes d'aquestes obres estan ben fetes; però dir que passam de

107 a 30 serà una realitat, però no suposa crec cap retall econòmic.

Les fundacions, algunes, és ver, per exemple, les fundacions associades al sector de salut, sanitari, poden formar part de Salut, en el seu moment ja ho vàrem denunciar, vull dir, també va ser el Partit Popular que va optar per aquest model de fundacions, i, després de molts anys i moltes despeses han vingut allà on inicialment ja havíem decidit, ja defensàvem alguns, que era que era millor gestió directament pública que no a través de fundacions. Per tant, alguns dels mals que vostè ens pretén col·locar a nosaltres venen d'anys del Partit Popular i jo no vull negar que en algun moment tots ens podem equivocar i tots podem haver fet alguna cosa que no era el millor per a l'economia, però segur que la majoria ho hem fet sense cap mala intenció.

També em sap greu que parli de què el Govern subvenciona les empreses públiques, el Govern passa la part dels doblers que en teoria ha de gestionar l'empresa pública per a aquell sector; sí que és ver que hem d'evitar duplicitats. Jo compartesc amb vostè que s'han d'eliminar les duplicitats, que s'han de reduir els costos. Això d'evitar la competència deslleial del sector privat, vull veure, m'agradaria saber exactament què vol dir vostè amb això; perquè, per exemple, una cosa que ara feia el sector privat, que era donar el dinar als familiars, tota la família evidentment no, a l'acompanyant d'un infant a un hospital, no es pot fer perquè ens costava molt, s'ha hagut de retallar perquè costava doblers al Govern a través de l'ib-salut, en canvi això si ho fa un cuiner del personal, un plat més no costa, vull dir, els tres o quatre euros o cinc que costa pagar una empresa no s'hauria de pagar si es fa dins el propi hospital el menjar amb personal de la casa. És a dir que són diferents maneres de parlar.

I també parla molt tant el Govern com el Partit Popular, i ja fa molts d'anys que ho fan això, és parlar de la seguretat jurídica, però la seguretat jurídica de qui? Dels grans empresaris, dels grans terratinents o de tothom? Jo crec que hauria de ser de tothom, la seguretat jurídica. La seguretat jurídica d'una persona que té una feina ha de saber aquella feina fins quan li durarà, no ha de llegir al diari que el president del Govern ha dit que es retallaran 800 llocs i que tal vegada, i per ventura seré jo ..., vull dir, no tenen dret a tenir seguretat jurídica aquesta gent? No tenen uns drets laborals adquirits pels quals també se'ls hauria d'informar, si més no directament almanco a través dels sindicats? Les associacions no tenen seguretat jurídica o només la tenen els grans promotors i les grans fortunes aquí?

Vostès parlen de seguretat jurídica, nosaltres parlem de seguretat jurídica per a tothom i la seguretat jurídica la marca les normes que hi hagi aprovades a cada moment, però nosaltres també parlem de drets de les persones i de l'estat del benestar. I aquestes retallades que vostè diu reajustaments o redimensionaments no deixen de fer que cada dia hi hagi sectors, justament els sectors més fràgils de la societat que perden serveis que, si som una miqueta coherents, veurien que llevant aquestes petites retallades que per a vostès els poden parèixer molt poquet, però per a una família suposa menjar tota la setmana, això a la llarga fa perdre qualitat de vida no només a aquestes famílies sinó a la societat en general. Moltes coses que vostès consideren que no són necessàries o que no són obligació del Govern i que s'haurien de deixar al sector privat

posa en perill l'estructura social i en aquests moments fa que els pobres cada dia siguin més pobres, i sí i sí, no ho dic jo, ho diu gent molt experta, i basta fer una volteta pels carrers també, per veure que les coses ...

Per tant, crec que anunciar moltes retallades no és bo, però el trist que veim és que n'estan fent algunes que crec que ni tan sols hem vist.

I a mi m'agradaria que ens enviàs aquest estudi que ha dit que havia fet l'Oficina de Control Pressupostari, però també m'agradaria que em contestàs totes les preguntes i sol·licituds de documentació que li he fet per escrit, perquè vostè diu, el capítol 1 s'ha de retallar; sí, sí, però jo vull saber de quina conselleria, de quin programa ha de retallar el capítol 1, perquè tal vegada vostè creu que els funcionaris de la Conselleria d'Hisenda en sobren, vostè pot pensar que en sobren, però nosaltres podem pensar que a les residències hi falta gent, i jo voldria veure d'on fa comptes fer aquestes retallades i quins drets llevarà al personal de capítol 1, tant del Govern com de les diferents conselleries. Ja li dic, tenim moltes sol·licituds de documentació sol·licitades, a veure aquest Pla de sanejament amb el qual pareix que vostès confien moltíssim, voldríem saber partida per partida, de dir, perquè sí, retallarem 2 milions de capítol 1, que diu bastant més, no diu 2 només, però en diu bastant més, on?, exactament on és aquest capítol 1 que retallaran?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President i moltes gràcies també al vicepresident Econòmic per la seva intervenció, i perquè en certa manera i de cada vegada més a les seves intervencions ens adonam d'una cosa que tal vegada alguns dels que aquí som presents no s'han adonat prou de la situació, i és que la festa s'ha acabat, la festa que fins ara havíem gaudit tots s'ha acabat.

I per tant en aquests moments hem de fer, i de forma urgent, un redimensionament del sector públic, però no és que ho digui el Partit Popular, també ho deia la Sindicatura de Comptes, vam llegir a l'informe dels comptes generals de la comunitat autònoma del 2009, que deia, com a recomanació, la Sindicatura de Comptes deia "analitzar i reduir l'estructura i la composició del sector públic autonòmic"; però és que també ho deia l'equip de govern anterior, el mes de maig, per exemple, el mes de maig del 2010, la portaveu, na Joana Barceló, deia que un dels elements principals, un dels esforços principals que havien de fer com a mesura de contenció de la despesa i la disminució del dèficit era reduir el nombre d'empreses públiques; i el mes de juliol, a més és graciós de vegades veure l'hemeroteca, el conseller de Presidència deia que, bé, reconeixia que la reducció a la meitat de les prop de 170 empreses públiques de Balears, ara n'hi ha 168, ells preveien la reducció a la meitat, diu "no podrà estar fet, acabat abans d'aquestes pròximes eleccions". Efectivament, no és que no s'hagués acabat, és que ni es va començar, ni van començar a reduir empreses, perquè si n'hi

havia prop de 170 i ara n'hi ha 168 és que no en va reduir ni una, no van reduir ni una empresa pública. A veure, açò sí van gastar 100.000 euros en un estudi, açò sí que sempre són molt habituats a contractar informes a empreses externes que costen molts doblers i que després queden a un calaix i ningú els fa cas, com ha passat una vegada més amb aquest estudi.

Jo crec que la política que es fa en aquests moments és l'única possible i l'única que pot treure aquesta comunitat autònoma de la situació en què estam ara, perquè jo, lògicament, i tots, home, ens sap greu si amb aquesta reducció del sector públic de les empreses hi pot haver 800 treballadors que quedin sense feina, però és que reduint a la meitat les empreses públiques com estava previst per l'anterior govern jo no crec que no quedàs ningú al carrer, qualcú també hagués quedat sense feina, no m'imagín jo que reduint a la meitat les empreses públiques tothom tingués feina igualment. Per tant, l'alarma social que deis, o que diuen alguns que hi ha ara era la mateixa que hi havia abans, el que passa és que ara hi ha un govern amb decisió, amb ganes de fer les coses, que, a més, aplica una política seriosa i rigorosa, que, a més, està disposat a afrontar aquest repte de reconduir la situació i que, per tant, farà el que diu que farà, que és la reducció i que passarà de 168 empreses públiques a 76.

Escolti, i si reduint un 55% de les empreses públiques reduïm un 20% del personal, home, està bé, és una ràtio que no em sembla molt descabellada.

A mi sí que m'agradaria també fer referència que tota aquesta reducció durà un estalvi de 115 milions d'euros, que bé, és una quantitat prou respectable, açò és important. Però és que, a més, és insostenible per una comunitat autònoma com Balears mantenir 168 empreses públiques, és que açò és inconcebible a qualsevol comunitat autònoma, 168 empreses públiques és un disbarat, per tant s'havia de reduir forçosament. No pot ser dedicar, com deia el vicepresident, 490 milions d'euros a empreses públiques, açò avui és impensable. Crec que totes les mesures que vagin en el sentit d'anar reduint despeses, d'anar reduint empreses públiques en aquest cas, tot açò ha de ser benvingut, tot açò ha d'estar i va en la línia correcta.

En el 2010, la Sra. Barceló, que deia que havien de reduir el dèficit públic i que, per tant, la millor manera i un dels eixos centrals era la reducció d'empreses públiques, en el 2010 el dèficit públic va ser de mil i busques de milions d'euros, de mil i busques de milions d'euros, un rècord històric, l'any que volien reduir el dèficit públic, que volien reduir empreses, precisament és quan es produeix el rècord històric de dèficit públic. Açò no era el camí, aquest no era el camí, també ho deia el vicepresident, en els pressuposts van preveure una reducció de les despeses, però quan liquides el pressupost i fas els comptes en el 2010 hi havia 480 milions més de despeses del previst. Clar, és que en aquesta línia, amb aquesta festa contínua, amb aquest gastar i endeutar-se anam aumon, i açò s'ha acabat i s'ha acabat perquè no és possible mantenir-ho. I si s'han de reduir empreses, s'han de reduir empreses, i si s'han de reduir despeses a altres sectors, doncs s'han de reduir despeses a altres sectors, perquè no queda més remei, els ingressos són molt limitats i les despeses fins ara anaven creixent i per tant es produïen uns dèficits voluminosos.

I, com també molt bé deia el vicepresident, l'any que ve, i també ha sortit per la premsa, haurem de pagar 2 milions d'euros diaris de quotes als bancs, 2 milions d'euros diaris. Hi ha alguna comunitat que pugui suportar aquest cost financer? És que ens veim obligats a haver de reduir de pertot, de pertot, perquè si no, no és sostenible la comunitat; si no, i ho deia també el vicepresident, ens anam directes al "catacrac", al "catacrac"!

Per tant, i per acabar, simplement des del Partit Popular evidentment donarem suport al Govern en aquesta línia..., sí, sí, encara que alguns quedin sorpresos i no ho creguin, des del Partit Popular donarem suport, a més per convicció, per convicció perquè és l'única manera que aquesta comunitat autònoma tenguí una viabilitat, donarem suport al Govern en aquesta línia de reducció de despeses, de reducció d'empreses públiques i, en certa manera, de reconducció a una estabilitat pressupostària que fins ara era una cosa que no s'havia produït.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Per contestar les intervencions que l'han precedit, Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Gràcies. Bé, primer de tot, perquè m'ha semblat que d'aquestes paraules de les dues diputades..., ho he d'aclarir, vull dir que crec que, a consciència social, no ens guanyaran, no ens guanyaran a consciència social. No ens guanyaran i aquest estudi que ha fet el CES respon a una determinada activitat perllongada en el temps, no respon als quatre mesos darrers; no respon als quatre mesos darrers, respon a una situació que ve d'enrere i que per tant en aquest sentit, quan jo llegesc això i quan ho llegeix qualsevol membre del Partit Popular, igual que si ho llegissin vostès, el que ens fa és pensar que s'han de fer les coses d'una forma diferent, d'una forma que pugui pal·liar aquesta situació, la pugui reconduir. No hem de continuar per aquell camí, no hem de continuar per aquell camí perquè aquell camí té aquestes conseqüències. Per tant aquell camí és el que hem de rectificar.

En segon lloc, no parlem d'acomiadaments, no parlem d'acomiadaments. Vull dir que reducció de 800 persones no necessàriament significa acomiadaments; abans ho he dit, he explicat altres fórmules del que és possible.

En tercer lloc, evidentment s'ha de fer a través d'un procés de negociació empresa per empresa, i en aquest sentit tendrem el detall a mesura que anem fent el procés de negociació empresa per empresa, vostè ho entendre. No podem entrar i dir: "En aquesta empresa, tants, i amb aquests noms i llinatges". *Pues como que no*, no pot ser així; hi ha d'haver un procés de negociació, hi ha d'haver un procés que requereix el seu temps, temps que nosaltres hem xifrat en un any, un any, que hem xifrat en aquesta quantitat, quantitat que a més respon segurament a qualche informació que ja circulava a l'ambient, perquè vull recordar que el conseller Manera, el meu predecessor, va dir en distintes ocasions que el sector públic s'havia de reduir a un ritme de 700 persones l'any; no va dir 700 persones, va dir 700 persones l'any! Aquesta és la realitat del govern al qual vostès donaven suport i del qual formaven part, i que per tant ens du a aquesta forma d'actuar.

L'Oficina de Control Pressupostari li vull aclarir només que depèn de Presidència, no de Vicepresidència, depèn del president del Govern, i ho hem volgut fer així justament perquè pugui tenir una visió més global i més completa, i més independent fins i tot de l'acció de govern, a l'hora de plantejar les modificacions que són necessàries.

En tercer lloc, quan dic 800 persones no estic incloent la sanitat i les institucions sanitàries. Si posam damunt la taula les institucions sanitàries i les ajuntam a empreses públiques, enteses com a empreses públiques més les fundacions universitàries fora ib-salut, ens trobam que l'increment no va ser de 800, va ser de bastants més, va ser de 2.000 persones. Per tant el que plantejam és una reducció únicament i exclusiva allà on queden exclosos els serveis sanitaris. Per tant a l'hora de dir-nos que..., que de qualche manera estam posant en perill les prestacions de servei social per a aquells més necessitats, dius "carai!, com es farà per no fer-ho?", com es farà per no fer-ho? Estam parlant justament de reduir allà on no hi ha persones més necessitades, allà on no hi ha persones més febles; estam parlant d'allà on hi ha les persones que fan missions que en molts de casos sí duen competència amb el món empresarial, sí en duen, i no s'ha de parlar del menjar a un hospital, no es tracta d'això, es tracta d'un servei d'empreses de disseny, es tracta potser d'un servei de reportatges, es tracta d'un servei de distintes actuacions, que n'hi ha moltes, n'hi ha moltes que estan en col·lisió directa amb el món empresarial, que ho podria fer d'una forma més fàcil si no hi hagués aquesta competència deslleial, en alguns casos, del mateix sector públic perquè compta amb la injecció dels pressuposts públics.

Aquesta reducció, a més a més, obeeix a una necessitat cabdal, obeeix a la pròpia supervivència del mateix sector empresarial. També està molt endeutat, es va emprar durant molt de temps per acumular deute, i a conseqüència d'això hi ha elements que no són viables, no poden continuar.

Tot això du que aquesta reconversió, que va ser ben rebuda pel mateix Sr. Antich quan es va anunciar, el mateix Sr. Antich, supòs que perquè va ser conscient que la realitat era aquesta, va dir “escolta, això s’ha de fer, i donam la benvinguda al fet que s’hagin posat els instruments per fer-ho”. Per tant jo crec que és l’abecé de les coses que s’han de fer.

Llevar drets al personal, de cap manera, per què hem de llevar drets al persona? Seguretat jurídica a les persones?, clar que sí, clar que sí, evidentment que sí, i donar seguretat jurídica és dir la veritat. I dir que no és viable continuar amb el nivell d’ocupació que tenim en aquestes empreses, això és dir la veritat, dir la veritat. La reducció vendrà com he dit abans, no necessàriament per acomiadaments, però hem de saber, els gerents han de saber, perquè no tenen la restricció d’un pressupost privat, que una vegada cauen els ingressos s’aturen de contractar, no, aquí no, aquí no, aquí els ingressos vénen de la subvenció o de la nominativa, digui-ho com vulgui, del Govern. Per tant l’actuació dels gerents està desvinculada en certa mesura del dia a dia de l’empresa, està vinculada a la missió que estan complint, i per tant aquesta necessitat de donar els missatges adequats és absolutament necessària, donar les instruccions, els missatges, les línies per on ha de rodar l’esdevenidor dels propers anys, i això és el que s’està plantejant.

Evidentment dins la informació que tenim, i vostès ho saben i és conegut, tenim les ràtios d’utilització de molts dels serveis públics; els tenim i ho sabem, i això ho podem posar blanc sobre negre, perquè en molts de casos, en molts de casos i a mesura que anem avançant en aquest procés, ho anirem fent públic i ho anirem dient, i ho posarem damunt la taula, a mesura que vagi avançant el temps veurem com molts d’aquests serveis en aquests moments no estan essent utilitzats, no estan essent utilitzats d’una forma que justifica la seva pròpia existència, i per tant entre tots ens hem de replantejar què volem fer. Volem mantenir els serveis essencials o volem mantenir serveis que no s’estan utilitzant? Bé, idò aquesta és l’elecció que s’ha de fer, i jo crec que és una elecció, a més, fàcil de fer, i en aquestes estam i aquest és el plantejament que els volgut fer durant aquesta compareixença.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Per contestar com a torn de rèplica dels grups que han intervingut té la paraula per un temps de cinc minuts la Sra. Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Allò que he trobat a faltar són dades més concretes i la possibilitat que l’estudi del qual ens han parlat estigui a la nostra disposició; no ens ha dit si el podem tenir o no.

Ens ha parlat de la ràtio d’utilització de les entitats públiques, també ens interessaria conèixer-la, que ens la fessin arribar; per exemple, allò que sona sovint és que la ràtio d’utilització, per exemple, del metro, que és una infraestructura que es va fer fa dues legislatures, no és tampoc adequada. Llavors interessaria saber també si en funció d’això significa

que el metro es tancarà, per exemple; això seria tal vegada un estalvi important que es duria a terme a la comunitat autònoma; o si es fa comptes mantenir malgrat la ràtio perquè es considera un servei públic essencial. Ens agradaria també saber quin seria el pla en aquest sentit.

Certament tots estam d’acord que el sector públic s’ha de reduir, hi estam d’acord tots. En aquest sentit no hi posam cap problema, la nostra petició de compareixença n venia determinada pel fet de voler fer cap crítica a la reducció, ben al contrari, sabem que s’ha de reduir perquè reduir estructures és importantíssim; més eficàcia, més eficiència són molt necessàries, i de fet s’han reduït també certament les conselleries però això no ha implicat 800 acomiadaments de funcionaris, i les conselleries també tenen moltíssim de personal, igual que el sector públic autonòmic; en canvi ara ens diuen “reduïrem i significarà 800 persones sense feina”, i és per això que demanam explicacions, no és perquè es redueixin les estructures. Les estructures s’han de reduir.

Sabem que la festa s’ha acabat, també sabem que la festa s’ha acabat, i ja s’ha acabat fa estona, de fet, perquè, enllaçant amb allò que es deia avui també en aquesta comissió de les despeses que es fan en èpoques electorals, jo he de dir aquí que, per exemple per preparar les eleccions de l’any 2007, el Govern es va gastar més de 4 milions d’euros, més de 4 milions d’euros només per preparar les eleccions, i que en aquesta legislatura passada per preparar les mateixes eleccions autonòmiques el Govern no va arribar a 1.800 euros, i això és un fet i ho trobaran també als comptes. O també trobaran moltíssims tipus de factures que durant etapes electorals es feia una sèrie de despeses en legislatures anteriors que tampoc no s’han fet en aquesta legislatura. Vull dir que no es pot parlar només del fet que s’ha acabat la festa respecte de la legislatura anterior, hem de dir que s’ha acabat la festa per a tothom, i sobretot per a les etapes més festives d’aquesta comunitat autònoma, que no ha estat precisament la darrera etapa.

És veritat que s’han de fer amortitzacions de deute, és veritat que necessitam cobrir despeses bancàries que no podem defugir de cap de les maneres, però també hem de recordar que les amortitzacions no han de condicionar totalment el pressupost, perquè algunes es poden tornar a concertar. El capítol 9 de despesa té el seu reflex en el capítol 9 d’ingressos, i és cert que no és fàcil concertar segons quins volums d’endeutament, especialment quan no s’aturen de donar missatges catastrofistes, però alguna concertació s’ha de poder fer, sobretot sabent que l’any que ve hi ha dades positives que estan a mà.

Sabem, i ho hem dit ja un pic en aquesta comissió, i ha estat reconegut pel conseller, que la liquidació de 2010 ha estat positiva, i que el sistema de finançament que es va pactar amb l’Estat per a la propera legislatura, i que es va pactar en aquesta legislatura passada, ha de donar els seus fruits precisament a partir de l’any que ve, i que el 2012 -vostès tendran aquesta sort- s’espera un augment molt considerable. Sabem que han d’arribar uns 400 milions d’euros de les aportacions estatals per al 2012, i això fa suposar també que per als propers exercicis futurs també anirem en augment gràcies a aquest nou pla de finançament amb el qual comptam i que vostès començaran a gaudir, que gaudirem tots perquè nosaltres també el gaudirem des del moment en què es pagui als proveïdors, des del moment en què es cobreixen també els deutes i es vagi minvant aquesta

situació d'endeutament que té la comunitat autònoma, certament. Però no hi hauria el perquè cobrir-ho tot dins enguany, algunes coses es podrien concertar, perquè seria la manera d'assegurar que no són necessaris aquests retalls que fan, que en aquesta comunitat autònoma els pobres siguin cada vegada més pobres però els rics també més rics, i en canvi en lloc de demanar que els rics contribueixin més el que feim és encara ajustar més la situació d'algunes economies que es poden veure molt, molt perjudicades pel fet que se'n vagin 800 persones al carrer en un any, que és el que ens ha dit ara el conseller que passarà. I això no vol dir que no se n'hagin d'anar alguns, però potser el que s'ha de fer és redistribuir, perquè no tot pot ser crear desocupació; també s'ha de poder crear ocupació allà on és necessari.

I és per això que nosaltres demanam i continuarem demanant a aquest conseller i al Govern que ens vagin explicant cap on anam amb aquesta reducció del sector públic, perquè ens correspon fer aquesta feina, i intentar influir en la mesura que sigui possible per assegurar que no es perjudiqui als que estan pitjor, i en tot cas que se'n beneficiï tota la ciutadania d'aquesta reducció.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Aguiló. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula per un temps de cinc minuts la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. No importarà utilitzar els 5 minuts perquè insistir en més puntualitzacions..., basta dir-ho en poques paraules. Ens agradarien més puntualitzacions en totes aquestes coses, i hem d'insistir també que moltes de les preguntes que li hem fet i sol·licituds de documentació, si les tenguéssim estariem molt més informats.

Perquè ens deia vostè que..., ens deia el vicepresident que donar seguretat jurídica també és dir la veritat, però l'hauríem de dir tota, la veritat, i amb totes les dades, perquè jo no som especialment creient i molt manco en aquest tipus de coses i d'economia que afecta moltes famílies i moltes persones; ens deia el vicepresident que les actuacions, els missatges, les línies que s'han de seguir els propers anys van per aquí, però la veritat és que nosaltres no els veim, i missatges positius no en veim cap. Sí que anam descobrint dia sí i dia també retallades. Actuacions així en línia recta tampoc no és que vegem moltes, ara anam per aquí i ara anam per allà, cosa que ens sorprèn, ens sorprèn perquè ens pensàvem que ens agradaria o no ens agradaria la línia del Partit Popular però pensàvem que hi havia un projecte, i ara hem descobert que no, que només hi ha unes tises i, projecte, no en veim. Per tant potser està dins aquests papers que vostè diu que estan amagats.

I res més, ja dic, nosaltres per convicció i perquè sí no ens creurem les coses, les dades reals del carrer són les que són, cada dia hi ha més gent més necessitada; el Govern no paga, de fet tenim entretinguda una llei per poder endeutar-se i ni tan sols no han demanat lectura única. Jo crec que acabava ahir el termini, ningú no hi ha presentat una esmena, el Govern hagués pogut dir: "Eh, si ningú no ha esmenat, m'interessa..."; no li ha interessat, al Govern, gens ni mica fer via a anar a demanar doblers als bancs. Per tant, voluntat també d'arreglar aquelles coses que a nosaltres, almanco als nostres partits, ens preocupa, tampoc no n'hem vista molta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. I per part del Grup Parlamentari Popular i també per un temps de cinc minuts té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo crec que hem pogut veure i hem vist fins ara dues concepcions del que ha de ser el sector públic: una concepció, que era la que hi havia hagut fins ara, on el sector públic havia de ser un sector públic fort, on prevalia una cultura de la subvenció, que era un sector públic intervencionista, que intentava controlar qualsevol passa que pogués donar la iniciativa privada, i hi ha una altra concepció, que és la que s'intenta dur en aquests moments, en què el protagonisme l'ha de dur el sector privat, la iniciativa privada, i en això estam, i aquest és el camí, aquest és el programa, aquest és el projecte del Partit Popular.

La festa s'ha acabat i s'ha acabat per a tothom, i segons la portaveu socialista ja ho sabien fa estona. Sí, sí, potser que ho sapiguessin, però els que han posat fil a l'agulla i comencen a aplicar polítiques que consideren que realment la festa s'ha acabat són en aquests moments l'actual govern i el Partit Popular, perquè, escolti, si de la primavera de l'any passat, del 2010, sabien que havien de reduir el sector públic i no han reduït ni una empresa, però ni una... Tenien un estudi que va costar 100.000 euros i no li van fer ni cas. Escolti... És a dir, realment els que sabien, els que saben realment que la festa s'ha acabat i estan aplicant les mesures adequades perquè la festa realment s'ha acabat són el Partit Popular i aquest govern.

I a mi em fa molta gràcia perquè a més el vicepresident ja ho ha dit, és a dir, sí que és ver que ens arribaran més doblers de Madrid l'any que ve i segurament els altres anys..., exacte, ens tornen el que ens deuen, molt bé, sí, sí, però ens arribaran, però els que haurem de pagar d'interessos i d'amortització de préstecs; és que tot el que puguem guanyar d'una banda ho perdrem de l'altra, és que al final quedarem igual, a causa d'una política el que dèiem abans, de despesa forassenyada, d'endeutament forassenyat, i que açò s'havia d'acabar de qualque manera.

Per tant a partir d'aquí jo crec que l'únic que podem fer és donar ànims al vicepresident perquè en necessitarà molts, que tiri endavant totes aquestes idees que té en ment i tots aquests projectes de reducció del sector públic i que realment aquests quatre anys el protagonisme el tenguí la iniciativa privada i sigui aquesta la que tiri endavant aquesta comunitat, perquè evidentment el sector públic arriba allà on arriba. I allò que també deia el vicepresident, evitar la competència deslleial, perquè moltes vegades el sector públic ha fet competència deslleial al sector privat, i açò no pot ser.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. I per acabar en torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Vicepresident també per un temps de cinc minuts, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Gràcies. Molt ràpidament, perquè crec que els arguments ja estan clars i exposats. El pressupost que volem elaborar, evidentment és el més alt possible, és evident que serà el més alt possible. En aquest sentit no passi pena ni passi ànsia, si podem refinançar, ho farem. I si podem aprofitar un cert increment de dèficit de l'1,3, que és la idea que tenim, també l'aprofitarem. Però això ens marca molt el pressupost dels propers anys, no de l'any que ve, dels propers anys. I ens ha de quedar ben clara una cosa, endeutar-se no és gratis, endeutar-se té límit i significa impostos, significa un increment d'imposts, un increment de càrrega damunt les persones i damunt les institucions. Aquesta és la realitat que hem de tenir ben clara.

Segona, perquè ho repeteixen molt, el missatge catastrofista. Missatge catastrofista per què? O és que si no reduïm el sector públic les coses poden continuar així, podem continuar gastant? No. Missatge catastrofista no, missatge positiu, a la fi qualcú està fent el que s'ha de fer! Per tant, res de res de missatge catastrofista, missatge positiu i ben positiu! A la fi les coses estan canviant! Siguin de quatre anys, o siguin de més enrera, m'és igual, estan canviant, s'estan posant les bases per canviar-ho. I evidentment això durà un procés d'acceleració més cap al futur.

I per últim, projecte. Clar que sí que hi ha un projecte, clar que sí que hi ha un projecte. També diria, no sé si per primera vegada, però per primera vegada hi ha un projecte damunt la taula, un projecte que va més enllà d'una norma de dos o de tres, una norma que va més enllà de l'arribisme. Un projecte que té quatre anys per endavant, però que intenta fer un canvi respecte de la situació anterior i que necessita un complement, és cert, i és la política nacional, és cert que necessita aquest complement. I ben igual que exigim al Govern d'Espanya un finançament, que està molt bé i és molt necessari exigir-ho, també hem d'exigir polítiques econòmiques adequades i ho hem de fer des d'aquí, des de la responsabilitat que els nostres sectors productius han de poder tenir les perspectives de futur necessàries. I en aquest sentit, per primera vegada, crec que és per primera vegada, s'opina sobre temes que van més enllà de la comunitat autònoma perquè tenen la seva influència sobre dels sectors empresarials.

Per tant, projecte, jo diria que és evident. En poques ocasions s'ha pogut posar damunt la taula un projecte més clar com aquesta, i un projecte que a més a més té un missatge positiu, planer, clar i transparent.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Aguiló.

I una vegada acabat el debat, volem agrair la presència del Sr. Vicepresident, dels seus acompanyants i res més, desitjar-los molta sort en la feina, o no, la sort ve com a conseqüència de la feina, ho deia malament. Moltes gràcies.

Continuam perquè hi ha gent que té pressa i no els que hem d'agafar avions, sinó que avui els que tenen pressa...

III. Debat de l'escrit RGE núm. 1754/11, presentat pel president de l'Agència Tributària de les Illes Balears, mitjançant el qual es trameta l'informe de funcionament de l'ATIB durant el 2010.

Bé, passam al tercer i darrer punt de l'ordre del dia l'escrit RGE núm. 1754/11, presentat pel president de l'Agència Tributària de les Illes Balears, mitjançant el qual trameta l'informe de funcionament de l'ATIB durant el 2010.

Em diuen els portaveus que ningú no té cap observació a fer i que se'n donen per assabentats. És així? Se'n donen per assabentats?

Idò, donats per assabentats i no havent-hi cap altre punt per tractar, s'aixeca la sessió.

S'agraeix la seva presència i se'ls desitja una bona setmana. Bones tardes a tots.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS